

Research Journal of Business and Management

Year: 2016 Volume: 3 Issue: 1

A PERCEPTION STUDY ON LEARNING THROUGH TEAMWORK

DOI: 10.17261/Pressacademia.2016116542

Pinar Falcioğlu¹, Selen Sabah²

¹Isik University. pinar.falcioğlu@isikun.edu.tr

²Isik University. selen.sabah@isikun.edu.tr

ABSTRACT

Team-based learning is an active learning strategy that aims to develop team work and critical thinking skills. The aim of this study is to analyze the perceptions of business administration students of a private university located in İstanbul who have been actively involved in an active team based learning course. With this aim; university students have been asked about their perceptions about team-based learning both in the beginning and at the end of the semester. Students have answered questions based on how they feel about having small team environment and student taught lectures. They were asked whether they have the abilities to evaluate text, develop a lecture, make a presentation, apply theory to a specific case and present a topic to the class. The results indicate that perceptions of students change about team work, they also develop skills required to work in small teams. The results of the study provide us information on how to develop new skills and methods to increase the efficiency and effectiveness of small-team members both for educational institutions and work organizations.

Keywords : Team based learning, active learning, business administration, skill development, teamwork.

JEL Classification : I21, M53, M54

TAKIM ÇALIŞMASI YÖNTEMİ İLE ÖĞRENME ÜZERİNE BİR ALGI ARAŞTIRMASI

ÖZET

Takım bazlı öğrenme, takım çalışması ve eleştirel düşünme becerilerini geliştirme amaçlı bir aktif öğrenme stratejisidir. Bu çalışmanın amacı, takım bazlı öğrenme yöntemiyle işlenen bir derse aktif olarak katılan, İstanbul'da yerleşik bir vakıf üniversitesinin işletme bölümü öğrencilerinin dersin işleniş hakkındaki algılarını incelemektir. Bu amaç ile, üniversite öğrencilerine dönemin başında ve sonunda takım bazlı öğrenme hakkındaki fikirlerini soran bir anket uygulanmıştır. Öğrencilerin takım ortamında metin değerlendirme ve geliştirme, sunum yapma, kuramı olaya uyarlama, sınıfa bir konu sunma, öğrenci anlatımlı ders işleme yöntemleri hakkındaki fikirleri sorulmuştur. Sonuçlar göstermektedir ki, bir aktif öğrenme yöntemi olarak takım bazlı öğrenme, beceri kazandırmada etkili bir yöntemdir ve uygulamalar sonucunda öğrencilerin takım çalışması hakkındaki algıları değişmektedir. Bu çalışmanın sonuçları, sadece eğitim amaçlı kurumların değil işyerlerinin de takım üyelerinin verimlilik ve etkinliğini arttırmak için hangi yetenekleri ve yöntemleri geliştirmeleri gerektiği hakkında bilgi sağlamaya yöneliktir.

Anahtar Kelimeler: Takım bazlı öğrenme, aktif öğrenme, işletme yönetimi, beceri geliştirme, takım çalışması.

JEL Sınıflandırması: I21, M53, M54

1.GİRİŞ

Etkili eğitim vermenin üniversiteler için rekabetçi avantaj yaratmadaki rolü arttıkça üniversite eğitiminde yeni bilgi yaratmayı ve bilgiyi daha akılda kalıcı hale getirmeyi hedefleyen çeşitli öğrenme yöntemleri geliştirilmiştir. Yoğunlukla 1980'lerde tartışılmaya başlanan aktif öğretim anlayışı öğrencinin derslere etkin katılımının yanı sıra etkili öğretmen sunumlarını ve sorulara verilen etkili yanıtları da kapsayan, öğrencinin çevresi ile daha çok etkileşim içinde olmasını amaçlayan bir dizi öğretim yöntemini içerir.

Aktif öğrenme öğrencilerin pasif bir şekilde öğretmenin anlattıklarını dinlemek yerine öğrenme sorumluluğunu üzerlerine aldıkları bir öğrenme biçimidir. Sınıf müzakereleri, işbirlikçi öğrenme takımları, öğrenci anlatımlı ders işleme, fikir paylaşma, öğrenme hücreleri, yazma alıştırmaları, öğrenci münazaraları, öğrencinin kendini değerlendirmesi, küçük takım tartışmaları, sınıf oyunları, rol oynama ve öğreterek öğrenme aktif öğrenme yöntemlerine örnek olarak gösterilebilir. Bu gibi yöntemler aracılığıyla aktif öğrenme, öğrenmenin odak noktasını ve dersin içeriğini öğretmenden öğrenciye aktarır. Bu öğrenme yöntemine göre öğrenebilmek için öğrenciler özellikle analiz, sentez ve değerlendirme gibi üst seviye görevleri yerine getirmelidirler. Bu anlayışa göre aktif öğrenme, öğrencileri iş yapmaya ve yaptıkları iş hakkında düşünmeye sevkemelidir (Bloom, 1956; Bonwell ve Eison, 1991).

Aktif öğrenme yöntemlerinin hedefleri , bu yöntemler aracılığıyla öğrencilerin geleneksel yöntemlere göre daha hızlı öğrenmesi, öğrendiklerini daha kolay ve uzun süreler için akılda tutması ve öğrenme esnasında zevk almasıdır. Aktif öğrenme yöntemlerinin eğitimde kullanılması sonucunda, iş hayatında kullanılması gereken becerileri de geliştirmesi amaçlanmaktadır, özellikle takım bazlı eğitim çalışmaları ileride iş hayatında takım çalışması gerektiren işlerde çalışacak öğrenciler için insanlar arası ilişkiler kurmada ve sorun çözmede gerekli becerileri geliştirmede faydalı olacaktır.

Bu çalışmada amaçlanan, öğrencilerin aktif öğrenme yöntemleri hakkındaki ilk düşüncelerini öğrenme, aktif öğrenme yöntemi uygulamalarından sonra fikirlerinde değişim olup olmadığını anlama ve uygulamaların becerilerini geliştirmedeki rolünü ortaya koymaktır. Bu amaçlarla, bir dönem boyunca İstanbul'da yerleşik bir vakıf üniversitesinde "Çokuluslu Şirketler" dersini alan üçüncü sınıf İşletme Yönetimi Bölümü öğrencilerine aktif öğrenme yöntemlerinden, işbirlikçi öğrenme takımlarında çalışma ve öğrenci anlatımlı ders işleme yoluyla öğreterek öğrenme yöntemleri uygulanmıştır. Öğrencilere dönem başında ve sonunda takım bazlı çalışma hakkındaki düşünceleri bir anket aracılığıyla sorularak dönem başındaki algılarının ve becerilerinin dönem sonunda değişip değişmediğini anlamak amaçlanmaktadır. Çalışmanın temel amacı, İstanbul/Türkiye' de eğitim veren bir vakıf üniversitesinde, aktif öğrenme yöntemleri uygulanan bir derse katılan öğrencilerin dönem boyunca dersin işleniş ve kendilerine katkıları hakkındaki algılarını analiz etmektir.

Çalışmada öncelikle, aktif öğrenme yoluyla öğrenme ile ilgili dünyadaki ve Türkiye'deki yazın üzerinde durulacak, sonrasında araştırmanın amacı ve kapsamına uygun olarak kullanılan yöntemden bahsedilecek ve son bölümde araştırmadan elde edilen bulgular tartışılacaktır.

2.LİTERATÜR ÇALIŞMASI

Güncel yazında gözlemlendiği üzere, etkili eğitim vermenin üniversiteler için rekabetçi avantaj yaratmada rolü artmaktadır (McKeachie vd., 1986; Ebert-May vd., 1997). Özellikle yönetim bilimi eğitiminde çeşitli aktif öğrenme yöntemleri geliştirilmiştir. Bunlardan bazıları deneysel öğrenme (Kolb, 1984), sorun çözme bazlı öğrenme (Miller, 2004), katılımcı öğrenme (Mills-Jones, 1999) ve işbirlikçi öğrenmedir (Jones vd., 1991).

Aktif öğrenmeyi yazında ilk kullanan Bonwell and Eison (1991) aktif öğrenmenin faydalarını öğrencinin derse katılımını artırma, öğrenci güdülenmesini artırma, öğrenciye hızlı geribildirimde bulunma ve öğrencilerin üst seviye düşünme becerilerini artırma olarak belirlemiştir. Washington Üniversitesi Eczacılık Bölümünde yapılan bir çalışmaya göre takım bazlı aktif öğrenme müfredatına göre öğrenen kişiler geleneksel pasif müfredata göre öğrenenlerle karşılaştırıldığında takım bazlı öğrenenlerin bilgiyi daha uzun süreli akılda tuttukları görülmüştür. Öğrencinin derse bağlılığında da artış görülmektedir (Norbert vd., 2009).

Aktif öğrenmenin uygulanmasıyla ilgili yazında, uygulamada yapılması gerekenler ve karşılaşılan sorunlarla ilgili pek çok çalışma bulunmaktadır. Auster ve Wylie (2006) ye göre sınıf içinde aktif öğrenmeyi etkin olarak uygulayabilmek için sınıf ortamının sınıf içinde öğrenmeyi kolaylaştıracak açık ve rahat bir şekilde düzenlenmesi

gereklidir, ders öncesi planlama ve düşünme önceliklidir, ayrıca öğretim yöntemleri ile ilgili geribildirim çalışmaları yapılarak sürekli iyileştirme sağlanmalıdır. Uygulamada karşılaşılan sorunlardan biri öğrencilerin sosyal açıdan karşılaştırılma endişeleridir. Eğer ders önceden hazırlanma ya da bilgi altyapısı gerekiyorsa, cinsiyet, etnik geçmiş vb. açılardan grup yeterince homojen değilse, kendine güven meseleleri varsa öğrenciler uygulamalardan geri durabilirler (Micari ve Pasos, 2014).

Başka bir açıdan bakıldığında ise, sınıf içi alanın etkin kullanımı yoluyla takım öğrenmesinin artırılması konusunda güncel bir çalışmaya göre ispatlanmıştır ki öğrencilerin öğrenme deneyimleri oturdukları yere göre fark edilir şekilde değişmektedir (Park ve Choi, 2014). Alışılmış sınıf düzenlenmesi yerine, aktif öğrenme sınıflarında 5-9 kişilik yuvarlak masa etrafında yapılan takım çalışmalarında öğrencilerin grup içi etkileşimi, işbirliği, yeni fikir geliştirme, paylaşma, sunma, kuramların uygulamaya geçirilmesi becerileri artmaktadır. İlginç bir bulgu da aktif öğrenme sınıflarındaki öğrencilerin okul başarı notlarından bağımsız olarak olumlu öğrenme davranışları algısı geliştirmeleridir. Oysa geleneksel sınıflarda sadece okul başarı notu yüksek olan öğrenciler, öğrenme davranışlarını olumlu olarak değerlendirmişlerdir.

Aktif öğrenme yöntemlerinin takım çalışmasına etkilerini inceleyen çalışmaların özellikle son yıllarda arttığını, farklı alanlarda yapıldığını ve sonuçlarının olumlu yönde olduğunu gözlemliyoruz. Örneğin görgül yazında, eczacılık eğitiminde takım çalışması üzerine yapılmış olan üç çalışmada da öğrencilerin yöntemlerin öğrenmelerine olan katkısı konusundaki sonuçlar, çoğunluğunun algısının olumlu yönde değiştiğini göstermektedir (Jones vd. 2012; Kolluru vd. 2012; Franks, 2013). Aynı zamanda, pek çok çalışma aktif öğrenmenin uzun süreli akılda kalıcılığı konusunda da daha başarılı olduğunu ispatlamıştır (Goddard vd., 2014; Moye vd., 2012)

Açıkgöz'ün (2014) belirttiğine göre, çağımızın en popüler öğretim modeli olan aktif öğrenme, doğru anlaşılıp doğru uygulanmasına, ezberciliğin önlenmesine ve eğitimde niteliğin artırılmasına katkıda bulunmaktadır. Aktif öğrenmenin, eğitim sistemi ve çocukların geleceği için bir umut olacağı düşünülmektedir.

Türkiye'deki mevcut yazın incelendiğinde, öğrencilerin aktif öğrenme ile ilgili algılarının sorgulandığı görgül bir çalışma tespit edilememiştir. Bu yönüyle çalışma yazında bu konudaki boşluğu doldurmayı da hedeflemektedir.

3. VERİ VE YÖNTEM

3.1. Araştırmanın Amacı ve Kapsamı

Çalışmada kullanılan anket ve yöntem temel olarak Jones vd. (2012)'nin çalışmasını izlemektedir. Sorular, dersin işleniş biçimine ve yapısına uygun olup, öğrencilerin hem bireysel hem takım çalışmasından beklentilerine uygun olarak hazırlanmıştır. Geçmiş araştırmalarda, bu tip bir çalışmanın temel bilgi altyapısına sahip öğrencilerle yapılmasının sonuç açısından farklı etkiler yaratacağı için daha yararlı olacağı yönünde görüşler bulunmaktadır. Diğer taraftan, bazı araştırmalar da göstermektedir ki, deneyimli öğrenciler deneyimsiz öğrencilere göre aktif öğrenmeye daha fazla direnç göstermekte, takım çalışmalarına katılmak istememekte, özellikle kalabalık derslerde sınıf dışı çalışma yöntemlerini tercih etmektedirler (Messineo vd., 2007). Bu çalışma öğrenciler tarafından ilk aktif öğrenme deneyimleri olarak rapor edilmiştir. Çalışma üniversite üçüncü sınıf öğrencileri ile yapılmıştır, hem yeterince bilgi altyapısına sahip olmaları hem de bu tür bir aktif öğrenme deneyimini ilk defa yaşıyor olmaları nedeniyle yöntemin ve sonuçların etkili olacağı beklenmektedir.

İstanbul/Türkiye' de eğitim veren bir vakıf üniversitesinde, aktif öğrenme yöntemleri uygulanan bir derse katılan öğrencilere dönem başında ve sonunda takım bazlı çalışma hakkındaki düşünceleri bir anket aracılığıyla sorularak dönem başındaki algılarının ve becerilerinin dönem sonunda değişip değişmediğini anlamak amaçlanmaktadır. Çalışma ile iki farklı algı ölçülecektir, hem her iki dönemde dönem başı ve sonu algının farklılığını hem de iki farklı dönem arasında oluşturulan yöntem farklılığı sonucu öğrenci algısının ne şekilde değiştiğini incelemek hedeflenmektedir.

3.2. Araştırmanın Yöntemi

Öğrencilere bir takım içinde çalışma hakkındaki duygu ve düşüncelerini tanımlamaları için istekli, isteksiz veya endişeli olma durumları sorulmuştur. Açık uçlu sorular ile dersin işleniş doğrultusunda görülen en büyük fayda ve zarar hakkında bilgi sağlanmıştır. Veriler dersin ilk haftası ve son haftası (final sınavı öncesi) toplanmıştır.

Anketi dolduran öğrencilerin kimlikleri bilinmemektedir ve veriler bağımsız gruplar olarak değerlendirilmiştir. Anket çalışmaları 2014 ve 2015 yılları bahar döneminde “Çokuluslu Şirketler” (MAN 391) dersinin işlenmesi sırasında her iki dönemin hem dönem başında hem de dönem sonunda yapılmıştır. Böylece aktif öğrenme yöntemi hakkındaki algıyı ölçmek için iki ayrı grup üzerinde çalışılmış ve iki gruba farklı yaklaşımlarda bulunularak farklı sonuçların karşılaştırılabilmesi şansı elde edilmiştir. 2014 bahar döneminde uygulanan yöntemde ders daha yapılandırılmış bir yapıdadır, 2015 bahar döneminde ise yapılandırılmamış bir yöntemle oluşturulmuştur.

“Çokuluslu Şirketler” (MAN 391) dersi, haftada bir gün 2 saatlik blok ders ve başka bir gün 1 saatlik tek ders olmak üzere haftada 3 saatlik bir derstir. Geleneksel öğretme biçimini kullanmak yerine, öğrenciler 5-6 kişilik 6 gruba bölünmüştür. 2014 bahar dönemi öğrencilerinden oluşan birinci grupta, takımlar arası akademik performansı dengelemek amacıyla öğrenciler genel not ortalamalarına göre takımlara ayrılmıştır. Bu dağıtım tekniğiyle, takımlar arası not ortalamaları 4'lük sistem üzerinden sadece +/- 0.3 puan değişkenlik göstermiştir. Her hafta derslerde öğrenci takımları bir hafta önceden kendilerine verilen konu veya örnek olayla ilgili sunumlarını yapmaktadır, sunumları soru ve cevap kısmı izlemektedir. Her öğrencinin derse katılımı, dinlemesi, takıma sorular yönelmesi ve öneriler sunması beklenmektedir. Takımın her üyesi aynı notu almaktadır. Her takım, sunum için 20-25 dakika, soru-cevap kısmı için ise 5-10 dakikaya sahiptir. Böylece her hafta her takım bir sunum yapmış olmaktadır. Dönem sonunda, dersin hocası final notunun %20'sini oluşturan bu sunumları değerlendirmektedir. Öğrencilerin sene sonu notu, 2 vize sınavına (%40 ağırlıklı), bir final sınavına (%40) ve sunumlara (%20) bakılarak hesaplanmaktadır. 2014 bahar döneminde uygulanan bu yöntemin en belirgin özelliğinin dersin yapılandırılmış oluşu olduğunu söyleyebiliriz.

2015 Bahar dönemi öğrencilerinden oluşan ikinci grupta, birinci grubun aksine takımlar hoca tarafından belirlenmemiştir, yapılan bu yöntem değişikliğinin temelinde, birinci grubun anket sonuçlarında karşılaşılan olumsuz geribildirimler rol oynamıştır. Bu dönem her derste, derse gelen öğrenciler takımlarını kendi istekleri doğrultusunda o anki şartlara göre oluşturmuşlardır. Ders katılımına göre, 4-5 takım oluşmaktadır. Hoca, tartışılacak vakayı birinci grupta yaptığı gibi önceden vermemekte, derste vermektedir, öğrenciler birinci grubun aksine önhazırlık yapmadan derse katılmaktadırlar. Her takım aynı vakayı ders sırasında okumakta ve takım arkadaşlarıyla tartışmaktadır. Ayrıca, olay vakaya konu olan çokuluslu firmaların Türkiye’de faaliyetleri varsa, öğrenciler internette firma hakkında bilgi sahibi olmaya yönelik arama yapmaları için teşvik edilmişlerdir. Dersin sonunda, hoca okunan olay vaka hakkında sorular sormakta ve her takım vakadan anladıklarını, düşüncelerini, varsa Türkiye ile ilgili buldukları bilgileri paylaşmıştır. Öğrencilerin final notu (% 60) ve iki vize notundan (%40) oluşmaktadır. İkinci grupta öğrenciler takımlarını oluşturma, derse katkıda bulunma konularında daha özgür bırakılmış ve derse katılımları notlandırılmamıştır. 2015 Bahar döneminde uygulanan bu yöntemi bir önceki dönemki yöntemden ayıran en önemli özelliğinin dersin yapılandırılmamış oluşu olduğunu söyleyebiliriz.

3.3. Bulgular

2014 Bahar dönemi öğrencilerinden oluşan birinci grupta, “Çokuluslu Şirketler” (MAN 391) dersine katılan 36 öğrenci bulunmaktadır. Tablo 1’e göre, dersin takım çalışması yöntemiyle yapılacak olması konusunda, dönem başında sınıfın %56’sı bu öğrenme biçimini denemeye karşı istekliken, %11’i ilgisiz, geri kalan %33’ü ise endişelidir. Küçük takımlar halinde çalışıp dersi tamamlayan öğrencilerin endişesi dönem sonunda artmıştır. İstekli olan öğrencilerin oranı %21’e düşerken, endişeli olan öğrencilerin oranı %52’ye yükselmiştir. Dersin aktarıma yönteminin öğrenci öğretimi ders şeklinde olması ile ilgili olarak ise öğrencilerin % 56 sınıfın başlangıçta endişeli olduğu, dönem sonunda ise bu oranın % 46 ‘ya indiği görülmektedir. Bu bulgulardan bağımsız olarak, dönem başında kendilerini sunum yapmakta, ders anlatmakta, teori geliştirmekte, ders geliştirmekte yetersiz gören öğrenciler, dönem içinde bu yeteneklerini geliştirdiklerini belirtmişlerdir.

Tablo 1: 2014 Dönemi Bağımsız Örneklerin Anket Sonuçları

	Dönem başı(%) n=36	Dönem sonu(%) n=33
Dersin işlenişinin küçük takım ortamında olması ile ilgili olarak kendinizi nasıl hissediyorsunuz?		
Endişeli	33	52
İlgisiz	11	27
İstekli	56	21
Dersin aktarılma yönteminin öğrenci öğreteli ders şeklinde olması ile ilgili olarak kendinizi nasıl hissediyorsunuz?		
Endişeli	56	46
İlgisiz	19	30
İstekli	25	24
Metinleri eleştirel değerlendirme ve sunum için gerekli önemli noktalara karar vermede kendimi yeterli görüyorum.		
Katılmıyorum	42	30
Kararsızım	53	12
Katılıyorum	5	58
Metnin taslağına bakarak ders geliştirmede kendimi yeterli görüyorum.		
Katılmıyorum	44	15
Kararsızım	47	42
Katılıyorum	9	42
Kuramı belli bir olaya uyarlamada kendimi yeterli görüyorum.		
Katılmıyorum	56	15
Kararsızım	33	39
Katılıyorum	11	46
Sınıfa bir konuda sunum yapmakta kendimi yeterli görüyorum		
Katılmıyorum	47	9
Kararsızım	44	42
Katılıyorum	9	49

Açık uçlu sorulara verilen yazılı bilgilere göre (Tablo 2), dönem başında, öğrencilerin çoğu dersin en büyük yararını, takım halinde çalışmanın yollarını öğrenmek ve bunları derste uygulamak olarak görmektedir. Takım bazlı ders işlenmesinin iş hayatlarına pozitif etki edeceğini ve takım içindeki farklı ve yaratıcı fikirlerin dersi daha çekici yapacağını beklemektedirler. Dönem sonunda ise, öğrencilerin büyük çoğunluğu takım çalışmasından tatmin olmadıklarını ve dönem başında düşündüklerinin, beklentilerinin aksine takım çalışmasının işe yaramadığını, dersten gerekli bilgi ve verimi alamadıklarını düşünmektedirler. Dönem başında, takım çalışmasına en büyük engel olacağını düşündükleri iletişim eksikliği sorunu yaşanmıştır. Çoğu öğrenci iletişim eksikliğinden yakınmaktadır ve takımlarını kendileri oluşturma özgürlükleri olsa daha iyi sonuçlar elde edebileceklerini düşünmektedir. Küçük takımlar halinde çalışma sistemine genel tavırları sorulduğunda, yine memnuniyetsiz olduklarını belirtmişlerdir. Başlangıçta, bu öğrenme sistemine karşı istekli ve meraklı olduklarını belirtmişlerdir, ancak dönem sonunda bu öğrenme sistemini katılım eksikliğinden ve takım üyeleri arasındaki sorumluluk dağılımından dolayı yetersiz bulmuşlardır. Tablo 2 'de derlenen ifadeler gösteriyor ki, öğrencilerin takım bazlı öğrenme biçimindeki en büyük sorunu takım üyeleri arasındaki sorumluluk dağılımı olmuştur. Bu problem, öğrencilerin takım çalışmasına karşı tavırlarını olumsuz etkilemektedir. Çoğunluğu yüksek ortalamaya sahip bazı öğrenciler, takım içinde harcanan emekte eşitsizlik olduğundan yakınmaktadır, bazı öğrenciler

sorumluluk almaktan kaçınmakta ve bu durum memnuniyetsizliğe yol açmaktadır. Başarısızlığın diğer bir nedeni ise, takımdaki üyelerin birbirini hiç tanımayan farklı insanlardan oluşması olarak görülmektedir.

Tablo 2: 2014 Dönemi Açık Uçlu Sorulara Verilen Ortak Cevaplar

Sorular	Dönem Başı	Dönem Sonu
Küçük takım halinde öğrenme biçiminin en büyük yararının ne olmasını bekliyorsunuz?	Başkalarıyla çalışmayı öğrenme, Gerçek hayat deneyimi, Sorumluluk alma	Verimli değil
Küçük takım halinde öğrenme biçiminin önündeki en büyük engeli ne olarak görüyorsunuz?	Zayıf takım çalışması, Kabiliyetsiz takım üyeleri.	Zayıf iletişim Free Rider problemi
Öğrenci öğretileli ders anlatma biçiminin en büyük yararının ne olmasını bekliyorsunuz?	Öğrencilerle daha iyi iletişim, ortak dil, daha çok eğlence, yaratıcılık, gerçek hayata hazırlık	Gelişmiş sunum teknikleri
Öğrenci öğretileli ders anlatma biçiminin önündeki en büyük engeli ne olarak görüyorsunuz?	Öğrencilerin kendilerine güven eksikliği ve İngilizce yetersizliğinden dolayı ders kalitesinde düşüş	Daha fazla endişe, öğrenmede zorluk, daha çok çalışma gereksinimi
Küçük takım halinde öğrenme biçimine karşı genel tavrınızı nasıl değerlendirirsiniz?	Kararsızlık ancak denemekten keyif alma, ilk deneyim, notlandırmaya etkisinde tereddüt. Takım üyelerini seçme isteği	Takım içinde koordinasyon problemlerinden dolayı mutsuzluk, yine de yararlı

2015 Bahar dönemi öğrencilerinden oluşan ikinci takımda, “Çokuluslu Şirketler” (MAN 391) dersine katılan 52 öğrenci bulunmaktadır. Tablo 3’e göre, dersin takım çalışması yöntemiyle yapılacak olması noktasında dönem başında, sınıfın %43’ü bu öğrenme biçimini denemeye karşı istekliken, %14’ü ilgisiz, geri kalan %43’ü ise endişelidir. Küçük takımlar halinde çalışıp dersi tamamlayan öğrencilerin istekliliği dönem sonunda artmış, istekli olan öğrencilerin oranı %58’e yükselmiş, endişeli olan öğrencilerin oranı %17’ye düşmüştür. Bu oranları Tablo 1 deki oranlarla karşılaştırdığımızda (2014 ‘te dönem başında %56 istekli, %11’i ilgisiz, %33 endişeli) ilk gruba verilen dönem başı bilgilendirmesinin dersin yapılandırılmış niteliği nedeniyle daha az endişeye yol açtığı görülmektedir. İki grubun dönem sonu verilerini karşılaştırdığımızda ise dönem sonunda yapılandırılmış yöntemin ters etki yaratarak endişeyi arttırdığını, yapılandırılmamış yöntemin ise istekliliği arttırdığı görülmektedir. Dersin aktarılma yönteminin öğrenci öğretileli ders şeklinde olması ile ilgili olarak ise öğrencilerin % 39 unun başlangıçta endişeli olduğu, dönem sonunda ise % 52 sinin bu konuda istekli olduğu görülmektedir.

Tablo 1 ile karşılaştırdığımızda bu konuda tamamen ters bir durumla karşılaşılmaktadır. İkinci grupta da birinci grupta olduğu gibi, dönem başında kendilerini sunum yapmakta, ders anlatmakta, kuramı uygulamaya geçirmede, ders geliştirmekte yetersiz gören öğrenciler, dönem içinde bu becerilerini geliştirdiklerini belirtmişlerdir.

Table 3: 2015 Dönemi Bağımsız Örneklerin Anket Sonuçları

	Dönem başı(%) n=51	Dönem sonu(%) n=52
Dersin işlenişinin küçük takım ortamında olması ile ilgili olarak kendinizi nasıl hissediyorsunuz?		
Endişeli	41	17
İlgisiz	16	25
İstekli	43	58
Dersin aktarılma yönteminin öğrenci öğretileli ders şeklinde olması ile ilgili olarak kendinizi nasıl hissediyorsunuz?		
Endişeli	39	27
İlgisiz	29	21

İstekli	32	52
Metinleri eleştirel değerlendirme ve sunum için gerekli önemli noktalara karar vermede kendimi yeterli görüyorum.		
Katılmıyorum	18	13
Kararsızım	43	21
Katılıyorum	39	66
Metnin taslağına bakarak ders geliştirmede kendimi yeterli görüyorum.		
Katılmıyorum	4	5
Kararsızım	49	39
Katılıyorum	47	56
Kuramı belli bir olaya uyarlamada kendimi yeterli görüyorum.		
Katılmıyorum	6	10
Kararsızım	47	38
Katılıyorum	47	52
Sınıfa bir konuda sunum yapmakta kendimi yeterli görüyorum		
Katılmıyorum	26	8
Kararsızım	37	21
Katılıyorum	37	71

Tablo 4 'de derlenmiş olan açık uçlu sorulara verilen cevaplara göre dönem başında, öğrenciler dersin en büyük yararını, takım halinde çalışmanın yollarını öğrenmek ,bunları derse uygulamak ve değişik fikirlere sahip olmak olarak görmektedir. Takım bazlı ders işlenmesinin iş hayatlarına pozitif etki edeceğini ve takım içindeki farklı ve yaratıcı fikirlerin dersi daha çekici yapacağını beklemektedirler. Dönem sonunda, öğrencilerin büyük çoğunluğu takım çalışmasından memnundurlar ve dönem başında düşündükleri ve beklentileriyle doğru orantılı olarak takım çalışmasının işe yaradığını, bu şekilde öğrenmenin daha kolay olduğunu ve dersten verim aldıklarını düşünmektedirler. Dönem başında, takım çalışmasına en büyük engel olacağını düşündükleri iletişim eksikliği yaşanmıştır, çoğu öğrenci iletişim eksikliğinden yakınmaktadır. Küçük takımlar halinde çalışma sistemine genel tavırları sorulduğunda, yine memnun olduklarını belirtmişlerdir. Öğrenciler, başlangıçta, bu öğrenme sistemine karşı bazı şüpheleri olduğunu söylediler de , denemeye meraklı ve heyecanlı olduklarını belirtmişlerdir ve bu isteklerine paralel olarak dönem sonunda da bu sistemi işe yarar bulmuşlardır.

Tablo 4: 2015 Dönemi Açık Uçlu Sorulara Verilen Ortak Cevaplar

Sorular	Dönem Başı	Dönem sonu
Küçük takım halinde öğrenme biçiminin en büyük yararı olarak neyi bekliyorsunuz?	Başkalarıyla çalışmayı öğrenme, Gerçek hayat deneyimi, Sinerji , Değişik fikir çeşitliliği	Verimli Öğrenmesi kolay
Küçük takım halinde öğrenme biçiminin önündeki en büyük engeli ne olarak görüyorsunuz?	Takım üyeleri arasında uyumsuzluk Kabiliyetsiz takım üyeleri	Zayıf iletişim Free Rider problemi
Öğrenci öğretileli ders anlatma biçiminin en büyük yararı olarak neyi bekliyorsunuz?	Öğrencilerle daha iyi iletişim, ortak dil, daha çok eğlence, yaratıcılık, gerçek hayata hazırlık	Gelişmiş sunum teknikleri
Öğrenci öğretileli ders anlatma biçiminin önündeki en büyük engeli ne olarak görüyorsunuz?	Öğrencilerin kendilerine güven eksikliği ve İngilizce yetersizliğinden dolayı ders kalitesinde düşüş	Daha fazla endişe, öğrenmede zorluk

Küçük takım halinde öğrenme biçimine karşı genel tavrınızı nasıl değerlendirirsiniz?	Denemekten keyif alma, ilk deneyim, bazı tereddütler, yararlı görme	İlgi çekici Memnun Mutlu
--	---	--------------------------------

4. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Bu çalışmanın sonuçları, üniversitelerde takım bazlı öğrenme yönteminin işletme derslerinde uygulanması konusunda yeni bir araştırma yolu açmıştır. Bir aktif öğrenme yöntemi olarak takım bazlı öğrenme, takım çalışması becerilerinde değil diğer becerileri kazandırmada etkili bir yöntem olarak karşımıza çıkmaktadır. Dönem başında kendilerini sunum yapmada, ders anlatmada, ders geliştirmede yetersiz gören öğrenciler dönem içinde bu becerilerini geliştirdiklerini belirtmişlerdir. Hem yapılandırılmış hem de yapılandırılmamış yöntemin kullanımının, takım çalışması becerisi dışındaki becerileri geliştirme konusunda aynı olumlu sonucu vermiş olması çalışmanın önemli bir bulgusudur.

Takım çalışması konusundaki algıya bakıldığında, iki grubun dönem başında takım çalışmasını algılayışında farklılıkları olduğu görülmektedir. Yapılandırılmış yöntem başlangıçta endişe yaratmamış ve daha yüksek isteklilikle takım çalışmasına başlanmıştır. Dönem sonunda çoğunluğu memnuniyetsizlik bildiren öğrenciler takım çalışmasından tatmin olmadıklarını ve dönem başında düşündüklerinin, beklentilerinin aksine takım çalışmasının işe yaradığını, dersten gerekli bilgi ve verimi alamadıklarını düşünmektedirler. Takım çalışmasına en büyük engel olacağını düşündükleri iletişim eksikliği sorunu ve grup içi iş dağılımı sorunları karşılına çıkmıştır. Yapılandırılmamış yöntemde ise takım çalışması konusunda yola daha endişeli çıkmıştır. Dönem sonunda ise yapılandırılmamış yöntemin artan memnuniyete yol açtığı görülmektedir. Uygulama sürecinde yapılandırılmış yöntemin yapılandırılmamış yöntemle göre daha fazla ön hazırlık, grup içi iletişim ve koordinasyon gerektirmesinin bu sonuç farklılığına neden olmuş olması beklenebilir.

Bu çalışmanın sonuçları gösteriyor ki, öğrencilerin motivasyonu, takım çalışmasının iş hayatına beklenen etkisi, algılanan sonuçlar ile gerçek sonuçlar arasındaki ilişki gibi konuların anlaşılması için daha detaylı araştırmalar gerekmektedir. Bu ilk çalışma sonuçları, eğitim amaçlı kurumlara ve işyerlerine, takımlarının verimlilik ve etkinliğini arttırmak için hangi becerileri hangi yöntemlerle geliştirmeleri gerektiği hakkında bilgi sağlamaktadır.

KAYNAKÇA

- Açıkgöz, K. Ü. (2014), Aktif Öğrenme, Biliş Yayıncılık, 13.baskı
- Auster, E. R., Wylie, K. K. (2006), Creating Active Learning In the Classroom: A Systematic Approach, Journal of Management Education, 30(2), p.333-354.
- Bloom, B.(1956), Taxonomy of Educational Objectives: The Classification of Educational Goals, New York: McKay.
- Bonwell, C., Eison, J. (1991), Active Learning: Creating Excitement in the Classroom, AEHE-ERIC Higher Education Report No. 1. Washington, D.C.: Jossey-Bass.
- Ebert-May, D., Brewer, C., Allred, S. (1997), Innovation in Large Lectures—Teaching for Active Learning”, Bioscience, 47, p.601-607.
- Franks, A. S. (2013), Enhancing Team-Based Active Learning Through Hands-On Experience with Nicotine Replacement Therapy, American Journal Of Pharmaceutical Education, 77(6), p. 1-6.
- Goddard, A., Wood, C., O’Shea, M., Toohey, K. (2014), From Passive To Active Learning: A Case Study Using a Modified Team-Based Learning Approach, Employment Relations Record, 14(1), p.26-39.
- Johnson, D. W., Johnson, R. T., Smith, K. A. (1991), Active Learning :Cooperation In The College Classroom, Edina, MN: Interaction Book Company .
- Jones C.E., Dyar S. C., McKeever A.L. (2012), Small-Team Active Learning In an Integrated Pharmacokinetics Course Series , American Journal of Pharmaceutical Education, 76 (8), Article 153.
- Kolb, D. A. (1984), Experiential Learning: Experience As The Source of Learning and Development , Englewood Cliffs, N. J.: Prentice-Hall.
- Kolluru, S., Roesch, D. M., De la Fuente, A. A. (2012), A Multi-Instructor, Team-Based, Active-Learning Exercise to Integrate Basic and Clinical Sciences Content , American Journal of Pharmaceutical Education, 76(2), p. 1-7.

